

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 17. März 1943.

32. Stück.

Preis: K 1.—.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 17. března 1943.

Cena: K 1.—.

Částka 32.

Inhalt: 66. Verordnung über einige Vereinfachungen auf dem Gebiete der Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters.

Obsah: 66. Nařízení o některých zjednodušeníh na poli pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří.

66.

Regierungsverordnung vom 19. Februar 1943

über einige Vereinfachungen auf dem Gebiete der Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (V. Bl. RProt. S. 42):

Art. I.

Das Gesetz vom 9. Oktober 1924, Slg. Nr. 221, betreffend die Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters, in der Fassung der dasselbe ändernden und ergänzenden Rechtsvorschriften, wird geändert, wie folgt:

1. Der § 10 wird durch einen Absatz 3 folgenden Wortlautes ergänzt:

„(3) Der Minister für Wirtschaft und Arbeit kann Näheres, auch Abweichendes, bestimmen.“

2. Der § 140 hat zu lauten:

„Ebenso sind Vereinbarungen ungültig, welche die Geltung dieses Gesetzes zu Ungun-

Vládní nařízení

ze dne 19. února 1943

o některých zjednodušeníh na poli pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

čl. I.

Zákon ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících, se mění takto:

1. § 10 se doplňuje odstavcem 3 tohoto znění:

„(3) Ministr hospodářství a práce může stanoviti podrobnosti i odchylky.“

2. § 140 zní:

„Rovněž jsou neplatná ujednání, která by omezovala nebo vylučovala platnost tohoto zá-

sten der Versicherten oder ihrer Familienangehörigen einschränken oder ausschließen würden; Abkommen, beziehungsweise Regelungen der Zentralsozialversicherungsanstalt nach § 12, Abs. 7, und § 248a) können jedoch nicht als Vereinbarungen zu Ungunsten der Versicherten angesehen werden.“

3. Die Überschrift des § 248 hat zu lauten:

„a) Abweichende Durchführung der Versicherung.“

4. Nach dem § 248 wird der § 248a) folgenden Wortlautes eingeschaltet:

„§ 248a).

(1) Die Krankenversicherungsanstalt kann in einem Abkommen mit dem Arbeitgeber und mit Zustimmung der gesetzlichen Vertretungsorgane der Arbeitnehmer vereinbaren,

1. daß von den Lohnänderungsanzeigen Abstand genommen werden kann;

2. daß der Versicherungsbeitrag nach dem anrechenbaren Arbeitsverdienst bemessen wird, der in dem durch das Abkommen festgesetzten Lohnzeitraume erzielt wurde, wobei der Versicherungsbeitrag für ganze Wochen, in denen der Arbeitnehmer gearbeitet hat, vom Arbeitgeber zu berechnen und der Krankenversicherungsanstalt abzuführen ist;

3. wie die Leistungen dritter Personen nach § 10, Abs. 1, und die Bezüge nach § 10, Abs. 2, in den für die Berechnung des Versicherungsbeitrages maßgebenden Verdienst einzurechnen sind;

4. daß dem Arbeitgeber, der die Versicherungsbeiträge nicht spätestens am zwanzigsten Tage nach Ablauf der Beitragsperiode bezahlt, der Versicherungsbeitrag samt Verzugszinsen nach § 174, Abs. 1, vom ersten Tage nach Ablauf der Beitragsperiode mittels Zahlungsbescheides vorgeschrieben wird;

5. daß der Arbeitgeber bei Unterlassung der Abmeldung statt der Versicherungsbeiträge nach § 160 täglich den Betrag von 5 K bis zu dem Tage zu zahlen hat, an dem die Abmeldung bei der Krankenversicherungsanstalt eingegangen ist oder an dem die Krankenversicherungsanstalt selbst die Unterlassung der Abmeldung festgestellt hat. Der Betrag kann durch gerichtliche Exekution nach der Bestimmung des § 175 eingetrieben werden;

6. daß die Höhe der Geldleistungen der Krankenversicherung nach dem durchschnittlichen Arbeitsverdienst berechnet wird, den der Arbeitnehmer vor dem Versicherungsfall

kona v neprospěch pojištěnců nebo jejich rodinných příslušníků; dohody nebo úpravy Ústřední sociální pojišťovny podle § 12, odst. 7 a § 248 a) nelze však pokládati za ujednání v neprospěch pojištěnců.“

3. Nadpis § 248 zní:

„a) Odchylné provádění pojištění.“

4. Za § 248 se vsouvá § 248a) tohoto znění:

„§ 248a).

(1) Nemocenská pojišťovna může dohodou se zaměstnavatelem a se souhlasem zákonných zástupčích orgánů zaměstnanců ujednati,

1. že se může upustiti od hlášení změn mezd;

2. že pojistné se vyměřuje podle započítatelného pracovního výdělku, který byl docílen v mzdovém období určeném dohodou, při čemž pojistné zaměstnavatel vypočítává a odvádí nemocenské pojišťovně za celé týdny, v nichž zaměstnanec pracoval;

3. jak se započítávají dávky třetích osob podle § 10, odst. 1 a požitky podle § 10, odst. 2 do výdělku rozhodného pro vyměření pojistného;

4. že zaměstnavateli, který nezaplatil pojistné nejpozději dvacátého dne po uplynutí příspěvkového období, se předepíše výměrem pojistné s úroky z prodlení podle § 174, odst. 1 od prvního dne po uplynutí příspěvkového období;

5. že zaměstnavatel zaplatí při opominutí odhlášky na místo pojistného podle § 160 denně částku 5 K až do dne, kdy došla nemocenské pojišťovně odhláška nebo kdy nemocenská pojišťovna sama zjistila opominutí odhlášky. Částka může být vymáhána soudní exekucí podle ustanovení § 175;

6. že výše peněžitých dávek v nemocenském pojištění se vypočítává podle průměrného pracovního výdělku, který zaměstnanec docílil před pojistným případem v období trvajícím

in einem Zeitraum von bestimmter Dauer erzielt hat, für den der Lohn zuletzt abgerechnet und ausgezahlt wurde. Die Höhe der Geldleistungen kann auch nach dem durchschnittlichen Arbeitsverdienst eines anderen Arbeitnehmers derselben Gattung ermittelt werden. Ist ein Abkommen über die Art und Weise der Berechnung der Höhe der Geldleistung in der Krankenversicherung geschlossen worden, so wird die Höhe des Ausstattungsbeitrages nach § 120b) und der Abfertigung nach § 121, Abs. 1, nach demselben Grundsatz ermittelt;

7. daß die Schutzfrist (§ 97) mit dem ersten Tage jenes Zeitraumes beginnt, für den vom Arbeitgeber kein Versicherungsbeitrag nach dem Abkommen zu zahlen ist.

(2) Für Arbeitnehmer, deren Versicherung nach dem im Absatz 1 erwähnten Abkommen durchgeführt wird, gilt für die Wartezeit und die Steigerungsbeträge jede Woche, in der der Arbeitnehmer gearbeitet hat, als ganze Beitragswoche. Wenn der Arbeitnehmer in einem Lohnzeitraum, der einen Kalendermonat (einen halben Kalendermonat) dauert, in mindestens vier Kalenderwochen (zwei Kalenderwochen) gearbeitet hat, so wird der Kalendermonat mit $4\frac{1}{3}$ (der halbe Kalendermonat mit $2\frac{1}{6}$) der Beitragswochen gerechnet, wobei ein Bruchteil der Woche in der Summe der Wochen als ganze Woche gilt.

(3) Das Abkommen ist binnen acht Tagen der Zentralsozialversicherungsanstalt vorzulegen, die seine weitere Durchführung untersagen kann.“

Art. II.

Diese Verordnung tritt am 1. Jänner 1943 in Kraft; sie wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. Hácha m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:

Dr. Krejčí m. p.

Der Minister für Wirtschaft
und Arbeit:

Dr. Bertsch m. p.

určitou dobu, za něž byl výdělek naposled sčítován a vyplacen. Výše peněžitých dávek může být také zjištěna podle průměrného pracovního výdělku jiného zaměstnance téhož druhu. Byla-li sjednána dohoda o způsobu výpočtu výše peněžitých dávek v nemocenském pojištění, zjistí se výše výbavného podle § 120b) a odbytného podle § 121, odst. 1 podle téže zásady;

7. že ochranná lhůta (§ 97) počíná prvním dnem onoho časového období, za které zaměstnavatel není podle dohody povinen platit pojištění.

(2) Pro zaměstnance, jejichž pojištění se provádí podle dohody uvedené v odstavci 1, platí pro čekačí dobu a zvyšovací částky každý týden, v němž zaměstnanec pracoval, za celý příspěvkový týden. Pracoval-li zaměstnanec v mzdovém období, které trvá kalendářní měsíc (polovinu kalendářního měsíce), nejméně čtyři kalendářní týdny (dva kalendářní týdny), počítá se kalendářní měsíc za $4\frac{1}{3}$ (polovina kalendářního měsíce za $2\frac{1}{6}$) příspěvkových týdnů, při čemž zlomek týdne platí v úhrnu týdnů za celý týden.

(3) Dohoda se předloží do osmi dnů Ústřední sociální pojišťovně, která může zakázat její další provádění.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1943; provede je ministr hospodářství a práce.

Státní president:

Dr. Hácha v. r.

Předseda vlády:

Dr. Krejčí v. r.

Ministr hospodářství
a práce:

Dr. Bertsch v. r.